

NĂM THỨ NĂM - SỐ 852

HỘI SƠ-SXU 壬午年十二月十七日

NGÀY THỨ TƯ 4 FÉVRIER 1931

DEPOT LEGAL
INDOCHINE
N° 14745

GIÁ BẢN	
DÔNG-PAPH	NGOẠI QUỐC
Một năm. 5.000	6.000
Mỗi tháng. 2.50	2.50
Mỗi tháng. 1.50	2.00

Mua báo phải trả tiền trước
Thờ và mandat gửi cho
M. TRẦN-DINH-PHIEN. — Al
Jang quang-cou, việc riêng
tùy thương-nghi trước.

TIẾNG-DÂN

LA VOIX DU PEUPLE

敏

Mỗi tuần xuất-bản hai kỳ: thứ tư và thứ bảy

CÁC NHÂN DÂN CÁC HỘI
HUYNH-THÚC-KHÁNG

Quảng-định
TRẦN-DINH-PHIEN

MÔI HOÀI NGHỊ ĐỒI VỚI VÂN-ĐỀ « BÁO-GIỚI LIÊN-DOÀN »

Gần đây anh em đồng-nghiệp ngoài Bắc đứng ra xưởng khởi vân-đề « Báo-giới liên-doàn » (syndicat de la presse), đã hội họp bàn giải một vài lần; mà anh em đồng-nghiệp trong Nam cũng nối gót bước theo. Tuy trung lâm kẽ tách thành mà cũng có người có ý định.

Báo Tiếng-dân & Trung-kỳ lâu nay vẫn đứng một mình. Tuy trên mấy tháng nay trong xứ cũng có một đội tờ báo mới xuất hiện; song mình đã tự an cư quoanh, không muốn liên-doàn với ai, mà ai kia cũng không cần liên lạc với nhau. Thế là anh em đồng-nghiệp ngoài Bắc trong Nam, có sẵn bạn bối mà kết giày liên lạc, duy có Tiếng-dân là ở vào cái địa điểm buộc phải đứng riêng ra một cõi « mồ côi ».

Ngài bút ngon đèn một mình vò vò, lại dương cái khoáng canh dài dêm vắng bốn mươi lầu biu này, mà bỗng đâu ngon gió vò tinh lọc vào cửa sổ, đưa cái tin tức hai đầu trời kia đến (trời đây là chí trời nhỏ xứ ta), cho mình hay rằng các bạn đồng-nghiệp đương quyền bạn rủ bè, xưởng đơn họa phách, mở một cuộc « chung vui » (kiêng tiếng buồn không đám hỏi). Minh đầu là người ngoài cửa, song trên vải ba năm nay vẫn mang cái tên đồng-nghiệp, được cái bần hạnh theo gót anh em chen chúc trong cái trường mà ở xứ ta thường phô một cái danh hiệu tốt đẹp là « trường ngôn-luận », thế thì đối với vân-đề « báo-giới liên-doàn » này, tuy chưa rõ nội dung và kiết cục ra thế nào, song thấy di sản mà mừng lòng, trong rùng mai mà đờ khát (見 雷心喜, 盡渴止渴). Nghe đến cái tên, cũng không sao ngăn được mối cảm tình.

Hiện ở các nước vân-minh ngày nay, bất kỳ là nghề gì, hè một số đồng người, đồng làm một chức nghiệp thi tất có một cái co quan để liên lạc mà binh vực quyền lợi chung trong chức-nghiệp ấy. Báo-giới liên-doàn, cũng không có ý nghĩa gì khác hơn là một đoàn thề để bảo trợ nhau trong nghề « cầm bút » như trăm ngàn nghề khác kia. Báo-giới ở xứ ta xuất hiện đã trên 3,4 mươi năm nay mà nghề nghiệp chưa được phát đạt, nhời là báo « cầm bút » lại chịu cái quyền hạn hẹp hoài. Đường ngôn-luận đã không mờ mang mà

những biên tập cũng không được rách rỡ; thậm chí từ cách cá nhân với công việc đoàn thề, chức nghiệp chung với quyền lợi riêng, là nơi quyền hạn cần phải phân biệt trong nhà nghề, mà lâm kẽ mài miệt trong làng báo, còn chưa nhận biết. Đó là chưa nói đến điều khác. Đường khoáng báo giới hù-trì này mà có người đang ra to kinh thành doan-thề để bình vực nhau, không phải một điều đáng mừng trên đường ngôn-luận sao?

Song, còn ở trong núi thi ngôn nước thương trong, mà ra khỏi núi rồi thì giòng nước hayduc, (出山泉水清, 出山風水秀). Việc gì trên đời cũng cần phải suy xét trước khi ra làm. Về vấn đề này, báo Trung-lập số 6353, ông Bùi-thể-Mỹ đã có một bài bày tỏ ý-kiến: trong lại có thuật mấy lời « di-dòng » của Ông Hoàng-tích-Châu là chủ báo Đông-Tây. Mấy lời chán-chính, ai đã đứng chun trong làng báo và đã trong lấp cái huy hiệu « Ái-hữu-tương-linh » các đoàn thề ở xứ mình, cũng công nhận là một lời được thạch. Tiếng-Dân cũng không có ý kiến gì khác hơn hai bạn đồng-nghiệp nói trên. Song xin lấy nghĩa đồng-nghiệp mà phụ thêm mấy điều hoài nghi dưới đây, cung cho anh em trong báo-giới suy nghĩ:

1. Tờ báo quốc-văn xứ ta, ở dưới quyền kiểm-đuyệt, quyền hạn vẫn có ngăn, dầu có báo giới liên-doàn gì-gì, cũng không vượt ra ngoài phạm vi hẹp hoài-ky, thì có đoàn cũng như không.

2. Chủ-nhiệm phần nhiều không phải người viết báo, mà người viết báo phần nhiều không có trách nhiệm như Ông Hoàng-tích-Châu đã nói, thì nhóm bao nhiêu người không viết báo, không chịu trách nhiệm, hợp lại làm một cái đoàn-thề, đoàn-thề ấy sẽ ra thế nào?

3. Gần đây báo-giới xuôi hiện cũng nhiều mà cũng có nhà bị chết, cho đến các lay cầm bút, cũng như có thời vận đờ den. Xem cái cảnh hung đờ qua, giống như là số phận các nhà ngôn luận ở xứ ta gồm trong câu vắn tắt: « may ai nay nhớ, rủ ai nay chịu ». Như có liên-doàn, có cách gì làm cho cái trung-hồng ấy sẽ không trong thấy được không?

Áy là kè qua mày đều, ngoại ra còn lầm sự đáng hoài nghi nữa. Nhưng đều như thế mà

Ở AN-ĐỘ ONG CAM-DỊA ĐƯỢC THA

Bombay, 26 Janvier

Vì mục đích muốn an lòng dân chúng, nên chính p b Anh đã quyết định thả ông Cam-dịa và các nhà lãnh tụ quốc gia bị bắt từ mấy tháng trước. Người ta nói rằng khi được thả ấy ông Cam-dịa không chịu ra ngục, vì đạo luật về thuế muối chưa phả áy, và tất cả những người bị bắt với ông chưa được tha hết.

Nhưng tiếp đó lại được tin rằng ông Cam-dịa đã ra ngục. Sau khi ra ngục thì ông Cam-dịa tuyên bố: « Ông ta là trung-tay, và sẵn lòng xem xét lại những điều dự định của người Anh về dù các phương diện, nhưng ông cũng mời một hội liên hành cuộc tẩy chay hàng vải Anh, dù quyền kiểm soát sự vận tải ruya, và không nhận cái thuế muối của Anh.

Khi nói chuyện với viên thông tin báo Havas, ông Cam-dịa có mời công chánh Pháp nghiên cứu cái vấn đề Anh độ cho kỹ càng.

Chuyện xe lửa chở ông Cam-dịa đã đến Bo-nay buổi mai 26 Janvier, đã được rất đông người dân nghe. Ông Cam-dịa sẽ đi Allahabad để thương thuyền cùng các nhà lãnh tụ quốc gia được tha, vì ông Nehru chủ tịch Hội nghị Liên-Ấu cũng đã được tha.

Tin buồn

Bản báo có được tin buồn rằng Lénh-ái của bản báo chủ nhiệm là có

HUỲNH-THỊ-LANG

tức Mme LÊ-TÂM
vì bệnh mà đã từ trần hôm 21 Janvier 1931 (18 tháng chạp) tại làng Thạnh Bình, huyện Tiên Phước, tỉnh Quảng Nam.

Bản báo đồng nhân xin có lời chia buồn và tỏ lòng thương tiếc.

Tiếng-Dân

GIA-ĐÌNH GIÁO-DỤC

hai quyển, mỗi quyển 0\$20

hội liên-doàn cũng không phương gi-bó-cứu, thi dầu có mang một huy hiệu lốt dẹp không kém gì cái tên hội báo giới ở các nước, mà rát cay chí dien cái trò « rước khách đưa ma, chúc mừng dự tiệc » như các hội mà nhà báo thường công kích lâu nay, không lấy gì lò cho công chúng biết cái bão sắc đặc biệt của Liên-doàn báo giới, như vậy lại phạm vào cái tên Ông Bùi-thể-Mỹ đã lo xa: « đoàn kiết nhau hay chia rẽ nhau ». Sự buồn chung ấy không phải một điều nên đe ý hay sao?

« Ngàn người üz theo, không bằng một người nói thẳng: 「人言一失，不復一士。」 Tiếng-Dân rất phục câu nói của Ông Bùi-thể-Mỹ, nên phụ thêm một lời:

Liên-doàn bằng linh-thần hơn là liên-doàn bằng binh-thặc.

Tiếng-Dân

CHUYỆN HAY Một cách la rầy cháu

Cái tánh « ăn hiếp » là cái tánh riêng của tất cả loài động vật, từ con vật nhỏ xíu xíu cho đến ông người ta là chưa bao giờ loay. Họ có mạnh yếu khác nhau, có tông-tỷ thương-hợp, có giài-cáp phân-biép, có sang hèn giàu nghèo, nghĩa là hổ cái và so le không đồng ở trong xã hội mà lần tại ngày nào là vẫn có sự ăn hiếp ngay ấy.

Thứ là từ đời xưa đến nay, nhân loại không chán-duras nào cho khai-nai Tiếng-đi hiếp, mà nay có

người nói đến cái tên ấy đầu tay là vì những phe no, họ sắp đặt rất khôn khéo. Bùa trước Lạc-nhân nói chuyện « thuyết trung-quán » chính là kè một cái kè ráo quyết của bọn người quyền quý. Chuyện báo người ta chịu cực khổ, nhiều khi phải bỏ cả tánh mệnh để làm cho thân già tông-tỷ mình được sung sướng, là chuyện Ich-ký, mà phô-lei cái danh từ lót dẹp, nghĩ có quỷ quyết không? Họ lại khéo lợi dụng cái giáo dục có hổ mà gieo cái thuyết có lợi cho họ vào óc kẻ bình-dân làm cho công việc « ăn hiếp » vẫn tiến hành mà không ai nhận thấy.

Đó là từ một chuyện lớn mà nghe chør, chờ ngoài ra biết bao nhiêu chuyện minh không nở kè đến. Từ các chón nhà giấy việc quan cho đến trong công-xưởng thương-trường, đâu đâu hổ có bóng người tụ hội là cái cái chuyện ấy hổ thành-ea chuyện đầu-mồi.

Bàng nói đầu xa, chính Lạc-nhân đây cũng ăn hiếp lót bực. Một hôm đang trước một cái địa đàm Đông-dương minh chỉ cho con cháu nhỏ, lên 8 tuổi mà cái nghĩa cho nó nghe. Muốn tìm một cái ví dụ mà chỉ xú Đông-dương cho nó mau hổ, nên nói:

« Ngày cháu thè xem: Nước ta như cái đòn gánh, hai đầu có hai cái thủng. Trung-kỳ là cái đòn gánh, Bắc-kỳ Nam-kỳ là hai

nó cái lát: »

Nói như thế là thông-rồi chør chí, mình tưởng con cháu minh nó chán luồi ngọt khen minh. Đề đầu nó không chịu, mà nó cái lát:

« Nói như thế không nhầm! Tôi

thường thấy trong hai cái thủng

có bánh và trái cây. Sao trong hai

cái thủng này tôi không thấy bánh

và trái cây? Vợy chờ bánh trái

đã đầu rả? »

Cái cái hỏi của trẻ con thật cũng khó lóng cho Lạc-nhân trả lời quá! mình bèn thi cái thủ đoạn ăn hiếp mà nay lòn nó một cái cho qua chuyện: « Đăng hối vờ, di học đài!

Thế mà có người bạn của Lạc-nhân

ngồi gần, có nói Lạc-nhân áp chør

con cháu đầu! Anh ấy bảo rằng

Lạc-nhân « là rầy » cháu!

Cũng như nhiều khi đương giao-ea

chuyện một hổ mà đực già thák

lòi, hoặc có tuần lỗ Lạc-nhân làm

thinh-luôn. Độc giả cho rằng Lạc-

nhan làm bieng viết chuyện hổ

hoặc cầm thương hàng chờ chí... ?

Làm! Li ái bít được vi sao....

ANNAM LỊCH SỰ HÃY NÊN HÚT THUỐC LÁ JAB

MỘT BỂU KHÔNG NGỜ
HAY LÀ SÁCH

HÁN - VIỆT TÙ - BIỂN

Nói đến Tù-tiền chắc những bạn trong làng văn ở nước ta, ai cũng còn nhớ đến công việc bồi Khai tri tiền đúc ở Hà-iphanh năm nay, đã lập một bồi đồng là thức để ban lập một bộ Việt-Nam tự-diễn, định góp lại hết cả các thứ tiếng nguyên của ta cùng các tiếng moya ở nước khác để làm một bộ đại ty-diễn rải hoản toàn như bộ Pháp-việt tự-diễn của tòa Hán-lâm Pháp. Nhưng kể có lòng mong mỏi vẫn chẳng viết đợi tin. Nhưng, ước cháy dưới oai. Việt-Nam tự-diễn trái đã mấy năm rồi mà vẫn biệt vắng tin. Không biết Việt-Nam tự-diễn sẽ có một ngày nào ra mặt được chăng? Cảnh gì lâu Cố-địc viện ở Huế lại định biên lập một bộ Hán-Việt tự-diễn, đem những danh từ và thành ngữ cũ Hán dịch nghĩa ra chữ Nam, theo đúng như bộ từ nguyên của Tàu, mà có thêm một ít tiếng thuộc riêng về nước ta; bắt đầu từ năm 1925, đến nay đã sáu năm trường mà mười phần tiến hành chưa được một. Vô chăng cách sắp đặt theo bộ từ chữ Hán thật như từ nguyên) thì dẫu sách có thành được nữa, thì những người không biết chữ Hán hoặc học chữ Hán chưa thông cũng không thể làm sao懂得 nổi. Đó là chưa nói rằng bộ sách ấy chỉ thiên về các danh từ và thành ngữ cũ, chờ những danh từ rõ khoa học, rõ triết học, rõ tân văn hóa thì như tuồng bỏ qua.

Ngoài hai bộ sách chưa thành kè trên, lại có mấy bộ sách Việt Pháp tự-diễn của các giáo sĩ hoặc mấy nhà học giả người Pháp. Nhưng những sách này chỉ sưu tập những tiếng thường dùng hàng ngày để không dám cho triết độ học thức quốc dân ta ngày nay mà lại không thích dùng với những người không có biết chữ Pháp.

Ta xem thế tại đây rõ trong kho sách quoc-van ta chưa có một bộ Tự-diễn hoặc Tự-diễn có giá trị để giúp cho người minh nghiên cứu quoc-van. Nếu ai có bảo rằng ngày nay quoc-van đã là thứ tiếng thông dụng trong dân-gian, thì kỹ giả dám đáp lại: muốn cõ quoc-van ta thành ra tiếng thông dụng thì phải có một bộ tự-diễn cho hoàn toàn để dịch nghĩa tất cả các tiếng tông-dung trong quoc-van, hoặc là ra là một bộ tự-diễn dịch nghĩa hết thấy các danh từ cũ Hán (ví tiếng nước ta muốn rất nhiều danh từ chữ Hán, mà cũng chỉ có danh từ ấy là nghĩa lý sâu xa khái-khác, khó hiểu mà thôi), mà từ từ-tiền hoặc từ-diễn ấy lại phải biến-ýp và xếp đặt mới cách rất tiện dụng cho dã mọi người.

Kỹ giả đương mong đợi trước somột bộ sách như thế ra đời, - mà chắc

là ai cũng mong đợi như kỹ giả - lại thấy đăng trên báo cái tin Ông Đào duy Anh chủ nhiệm «Quan bài Tùng thư» đã soạn xong một bộ Hán Việt tự-diễn - đương sắp đặt xuôi bần. Cái lòng ao ước lâu nay ngày nay được thỏa mãn chăng? Kỹ giả vẫn lấy làm vui mừng khôn xiể. Nhưng kỹ giả còn nữa tin mà nữa nghĩ: không giám chắc hẳn rằng Việt nam tự-diễn của Khai tri tiền đúc ở Hà-iphanh và Hán Việt tự-diễn của Cố-học viện Huế, trải năm mươi năm chưa thành, mà Hán Việt từ-diễn của «Quan bài Tùng thư» - lại thành trước. Kỹ giả lại đặt tim đến Quan bài bởi thân. Quả nhiên Ông Đào cho xem cả xấp nguyên của «Hán Việt tự-diễn», một chung dày đến hai lát tây. Kỹ giả không xem bất được chí xem qua loa, tim thửITCHU thi thấy đại khái rất rõ ràng. Nào các danh từ thường dùng, nào các danh từ chuyên môn về các khoa học thuật (dù cả các khoa: từ đạo giáo, như giao, lý, tan học, Phật học, cho đến triết học, thời miêu học, lý học, hóa học, y học, toán học, xã hội khoa học v.v... không sót một khoa, đều có giải nghĩa rõ ràng. Các danh từ chuyên môn lại có chữ thêm chữ Pháp. Cách sắp đặt thi theo thứ tự quốc ngữ, cho nên dẫu những kẻ không biết một chút nào cũng có thể tra được.

Kỹ giả giám chắc rằng một bộ tự-diễn mà sau lop được trên hai vạn ruồi (25.000) danh từ, тоa nồng danh từ chữ Hán dùng trong quốc-van, thì dã là hoàn toàn lầm rồi. Bộ sách ấy ra đời thật giúp cho quốc-van ta tiếc: lên một bước rất già. Biết bao nhiêu người tiếc nay dương bức lục về nói đọc sách đọc báo mà không hiểu rõ ý nghĩa của bài văn; biết bao nhiêu người hiện nay dương bức lục vì nỗi muộnదంగా một chữ mà không hiểu cái nghĩa xác thực của nó thế nào; nay có bộ Hán Việt tự-diễn này thì những nỗi khổ nay ấy mới mong tiêu trừ được.

Kết luận bài này kỹ giả rất mong cho Hán Việt tự-diễn mau mau xuất bản xong, để phì lòng trong đợi của mọi người và cái tiền đỡ quốc-van ta không phải là không có điều mờ mịt.

Giang-Hạ

VĂN - PHÒNG LUẬT - SƯ

P. Mourian và M. Pascalis

LUẬT-KHOA TIẾN SĨ
40 đường Gambetta - Hanoi

Phát mại tại Tòa-án Toulous, ngày 12 Février 1931, hời 9 giờ sáng.

Mặt thửa đất tại Toulous, đường Moselle, số 248 cần bán để tách - phố Toulous.

Đất giá lâm trâm đồng bạc (500.000).

Đất giá lâm sâm chục đồng (50.000) trữ lúa.

Hỏi mua tại phòng giấy Luật sư Mourian và Pascalis, Hanoi

VIỆC TRỌNG NƯỚC

TRUNG-KỲ

THANH-HÓA

Truyện don

Hôm 24 Janvier tru-đuon rải ở trước phố Lê-điển và trường Pháp-Việt, nhiều cây cối cũng có truyện don già, quan phủ liên cho thu hồi đất để cấp lô đất cho người dân.

Nghe tin này, có bắt tên Trác, học trò lớp nhất trường Pháp-Việt và tên Ké-điển trưởng, là người đã thấy truyện don trước nhất. Hai người này đã bị giải về linh đê xét hỏi.

Nghe dâu các nhà chức trác, xét truyện don này là của người Nghè làm, vì trong truyện don nhiều chỗ nói giọng Nghè.

Ngót 100 người bị bắt

Tại hai hạt Đồng-son và Tho-xuân, người ta mới đó được một bọn cọng sản rất đông; hiện ngót 100 người đã bị bắt giam tại trường binh để chờ xét xử.

Hôm hôm 23 Janvier các nhà chuyên trách bắt được tại Sông-Mà (Ham-Rong) 13 người quâ ở huyện Nghi-Lộc (Nghè-Ao). Nghe dâu những người này bị cầm nã giữ lâm, nên theo đường thủy trốn ra; sở mật thám đã gửi lại để xét hỏi.

(Đ. P.)

Chuyện bán trâu gian

Ngày 15 Janvier 1931, kỹ giả đi qua hàng chợ Vạn, nghe bài người đương nói to đám luân: việc kí quan xú bắt minh. Kỹ giả liền hỏi, thì bài người ấy nói: Tên Tòng làng Ngọc Vực và tên cụ Càn làng Xuân châm thuộc tổng Bái-chau, huyện Yên-dinh, được con trâu gian, rồi chàng có nói với lý trưởng làng Ngọc Vực là Hoàng Lực mất 6 đồng bạc để đóng dấu thóng hành. Lý Lực tham số tiền ấy, mượn người mạo là tên Mạch và giấu thóng hành. C ông nó được giấu thóng hành liền đem trâu đi nơi khác bán cho tên Giả, tên Miền. Sau nhà có trâu nhán được ở địa hạt phủ Thiệu, đem trại quan số lợ, quan Phủ đổi lý Lực và tên Mạch xét hỏi, tên Mạch tình thực không biết dấu đuổi thê nào, nên cứ khai rằng không bán trâu cho ai bao giờ. Lý Lực bán nai ba con bò để lót luồn thê nào, nên quan và thầy thông không chịu minh cứu cho ra đưa bắn trâu gian, cứ nghe lời tên Giao vu oan cho tên Mạch, mà kết án tên Mạch năm tháng tù, cho trói chém. Kỹ giả nghe câu chuyện như thế, ngó ló trong có đèn oan khuất. Mong rằng quan trên minh xét đưa gian và kẻ ngay.

Đi đường lai cảo

NGHÈ AN

Kè hơn người thiệt
Mới đây kỹ giả đi đường gặp hai chó trạm phu, gánh một bì công, hóa, xem bộ vặng nhoc lâm, than nói với nhau rằng: «Kỳ này nhà nước có tăng lương cho lính lê, mà anh em mình không vắng trước đây, lương lính lê cũng như lính trạm, mỗi tháng 5\$, mà năm ngoái lính lê được tăng 1\$, năm nay lại già 1\$ nữa là 7\$; mỗi khi họ di công sai việc gì lại có cơm tiền xâ dân chi, ruộng lương điện cấp cho cày lâm, người bỗng mỗi năm một tăng. Còn lính trạm thời chỉ bo bo mỗi tháng 5\$, bằng ngày chỉ áo dùng trong 0\$16, công việc dài để trảm phan vặng nhoc, không ngày nào khói; thgc riêng chịu bđ thiệt khđ, chẳng biết quan trên có thấu cho chăng?»

Nghe chuyện QUÄNG-TRI

Cứu người chìm ghe
Ngày 11 Janvier 1931 có nhiều thuyền ra đánh cá ngoài biển (Cửu-Tung) đụng trán cuồn phong làm chigay thuyền bị tan nát biệt hối hết nhiệm và bị chém, song tôi có biết một chiếc thuyền tên là Lê-vân-Tiếp là rẽ chub thuyền Huynh-vân-Basil, có cửa được 2 chiếc thuyền bị hư tại ngoài biển, một chiếc 8 người ở làng Di-loan và 1 chiếc làng Vinh-an là nam-nhi. Duyv... vào gần bờ thì súng đánh quá và thuyền lại... người quá, nên phải bđ bđ hú-bé, và bị chém 1 cửa con nít độ 13, 14 tuổi.

Gặp con nguy hiểm mà hối lóng
cứu giúp như tên Lê-Tiếp rất là ti
cô.

Lai cảo

QUÄNGNAM

Về việc bầu cử phó tổng Đoàn

Về việc cử phó tổng Đoàn trong lóng

PHÒNG KHÁM BỆNH

THÂN-TRỌNG-PHƯỚC.

thầy thuốc

Bắt đầu từ 20 Janvier 1931 tức là mùng hai tháng chạp ta.

Budu sáng: Từ 9 giờ rưỡi đến 11 giờ rưỡi.

Budu chiều: Từ 3 giờ rưỡi đến 5 giờ rưỡi.

Số nhà 141 - tại đường: Gia-long (Ngô-Giai)

Trước mặt trường Pháp-Việt cũ

giá thép nồi số 28 HUẾ

THÉ-GIỚI-SƯ

vịnh giá m \$ 200

ĐẶC-GIA (Gói tân trang): \$ 300

Ở sa xin gửi tiền cướp

Dào-dux-Anh, Hué

Phú-kiu-wing phủ Điện-bàn lở ngay

quan trên sức vđ sát cù, thách

hoảng hai bđ tháng nay, mời nghe

sát cù Phó-tông đoàn người láng

làng là Huynh-Trinh, nhưng dân

chung bắt phò tinh. Anh này nằm

trên bị trùm kiêm kiện phải bđ

con trâu bđ muối bđn đồng

bạc cho trùm kiêm, sau cải danh

Huynh-Tiếp, làng đặc làm Phó-tông

Thầy Phó Thiếu-Hanh là

thông già càng ông thán xđ life,

nên vì tình duyên mà cù làm lồng

đoàn, thật không xứng đáng chđ

não.

H. x. B.

QUÄNG NGĀI

Từ các đám biếu linh bùa 25

janvier đến nay, & Quả g.ngāi không

xurry ra việc gì nữa.

Nhung quan toàn quyền đã thương

thuyết với quan Thông soái và quan

Khám-sứ Trung-kỳ để dem một cơ

binh ngoại quoc (linh-le-dương)

vào gìn dù tinh Quang ngāi. Linh

DRAGEES

Vermifuge

RUDY

Trị binh

SÁN LÁI

Thuốc viên Dragées Rudy trị bệnh

sán-lài rất thần hiệu, và làm cho

người ta trổ nén tráng kiện 'Người

lòn con nít đều dùng được.

Thuốc viên Dragées Rudy có bán

trong các nhà hàng, tiệm thuốc

hàng ngách & các lầu.

PHARMACIE NORMALE

(L.-SAI-RE-BE-AN)

119-123 rue Catelin - SAIGON

(lô hàng, thuốc dùng tin cậy,

tao-lập dãy hơn năm chục năm

rồi).

Xin phép cung đặc giá
để g đến đều nhõ mòn
này:

Bách-bđ-vé-sinh. —

chai dẹp, chất bđ, rượu

ngon ngọt, mùi nhẹ

nhang.

Ai ở xa, mua trên 6 chai, kholt chju tiên cước phí.

THAM-THIEN-DƯƠNG

Mỗi chai giá 1\$50

Dầu Khuynh - Diệp

MỚI RỎ LÀ HAY!

Dầu Khuynh - Diệp

MỚI RỎ LÀ RÉ!!

Dầu Khuynh - Diệp

MỚI RỎ LÀ NỘI HÓA!!!

